

ارزیابی تغییرات کاربری اراضی با استفاده از داده‌های سنجش از دور (مطالعه موردی: حوزه آبخیز باراندوزچای استان آذربایجان غربی)

سید امین خسروی¹، میرحسن میریعقوبزاده²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه
aminkhosravi1471@gmail.com

2- استادیار گروه مهندسی مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه
m.miryaghoubzadeh@urmia.ac.ir

چکیده

در سال‌های اخیر همگام با رشد جمعیت، تشدید توسعه شهرسازی با تبدیل جنگل‌ها و مراتع به اراضی زراعی و مسکونی همراه بوده است. امروزه تصاویر سنجش از دور به عنوان منبع تولید اطلاعات مکانی در جهت مطالعه پوشش زمین و کاربری‌های اراضی شناخته شده است. به دلیل این‌که حوزه آبخیز باراندوزچای از لحاظ وسعت و فراوانی بالای اراضی زراعی و باغات در بین زیرحوزه‌های آبخیز دریاچه ارومیه از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد در این تحقیق بمنظور مطالعه تغییرات کاربری اراضی حوزه آبخیز مذکور تصاویر TM ماهواره لندست 5 به ترتیب مربوط به سال‌های 2005 و 2010 مورد ارزیابی قرار گرفت و با استفاده از روش طبقه‌بندی نظارت شده نقشه‌های کاربری اراضی از روی تصاویر ماهواره‌ای تهیه گردید. نتایج ارزیابی تغییرات کاربری اراضی نشان می‌دهد که در دوره زمانی مورد مطالعه 2010 نسبت به سال 2005 اراضی دیم در حدود 9 درصد و باغات در حدود 13 درصد از مساحت کل حوضه با کاهش روبرو بوده‌اند و اراضی بایر و آیش با 26/20 درصد بیشترین افزایش کاربری را به خود اختصاص داده است. همچنین نتایج این تحقیق نشان داد که داده‌های سنجش از دور، به دلیل قابل تکرار بودن و دید وسیع و یکپارچه، می‌توانند نقش اساسی در بررسی تغییرات و مدیریت تطبیقی کاربری‌ها داشته باشند.

واژگان کلیدی: کاربری اراضی، سنجش از دور، حداکثر شدت احتمال، باراندوزچای.